

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 214

гр. Сливен, 13.03.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СЛИВЕН в закрито заседание на тринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ваня Анг. Маркова

като разгледа докладваното от Ваня Анг. Маркова Гражданско дело № 20222200100460 по описа за 2022 година

Предявени са искове за унищожаване на извършено припознаване поради заплашване, с правно основание: чл. 67 СК.

В исковата молба ищецът твърди, че през м.август 2016г. сключил граждански брак с ответницата М. С. И.. Към този момент тя вече имала две деца от бившия си съжител: С., родена на ** и М., роден на **

Твърди, че след 1 година съвместно съжителство, двамата с М. С. И. се разделили, но по време на съвместното им съжителство той бил заплашван от нея да припознае двете деца, като това било условието да сключат граждански брак.

Твърди, че М. И. го заплашила, че ако не припознае децата, ще се разделят и тогава нейните близки ще го набият и направят така, че повече да не стъпва в България. Под въздействието на тази заплаха, той се принудил да припознае двете деца С. и М., но натиска и заплахите към него не свършили. Ответницата М. И. искала от него пари и само да разпилява, а той да работи и се грижи за децата й. За да задоволи нейните прищевки се принудил да замине на работа в чужбина. Докато бил в чужбина, без да го уведоми завела дело за развод, след което прекратила всякакви контакти с него. За тези нейни действия той разбрал, когато в началото на 2022г. получил съобщение, че срещу него има образувано изп.дело за неплатена издръжка на двете деца и съдебни разноски. След като получил съобщението за образуваното изп.дело през м.март 2022г., заплахите срещу него от страна на М. И. спрели.

С допълнителна молба ищецът уточнява основанието за унищожаване на извършеното припознаване на двете деца, а именно: заплашване от страна на ответницата М. С. И., която го принудила чрез заплашване да припознае двете деца, като заплахите се изразявали в това, че ако не извърши припознаването, двамата ще се разделят, а нейните роднини ще го набият и няма да допуснат да живее в България. Заплашването било прекратено през м.март 2022г, след като М. Сл.И. успяла да го осъди да плаща издръжка на двете й деца.

Моли за съдебно решение, с което бъде унищожено извършеното от него припознаване

на двете деца: С. Р. Д. и М. Р. Д., родени от майка М. С. И..

И тримата ответници са подали отговор на исковата молба чрез назначените им особени представители, в срока по чл. 131 ГПК.

Първия ответник М. С. И. е подала отговор на исковата молба чрез особения представител адв.Ю.К., която счита иска да недопустим. Счита, че в периода от припознаването през 2016 г. до м.март 2022г., когато ищецът твърди, че е прекратено заплашването, липсват каквито и да било данни за продължаващи заплахи, още повече, че през повечето време ищецът не е бил в България. С М. И. сключили гр.брак през 2016г., прекратен с развод със съдебно решение от м.януари 2020г. Бракът им просъществувал до 2020г., а преди това били във фактическа раздяла, тоест не може да се твърди, че е имало пречка да предяви иска си за унищожаване на припознаването до твърдяната от него дата м.март 2022г., поради което 1-годишния преклузивен срок да предяви иска е изтекъл преди предявяване на иска.

Що се отнася до основателността на иска, исковата молба била твърде оскъдна по отношение на изложените факти, които могат да се квалифицират като заплашване от страна на ответницата М. С. И.. Твърденията не сочели на съответствие между съдържанието, степента, силата на заявените заплахи и значимостта на акта на припознаване, което водело до сериозно съмнение дали към момента на припознаването ищецът е бил повлиян от заплахите на твърденията на ответницата или е извършил припознаването, мотивиран от желанието да се ожени за нея, без да направи рационална преценка на значението на този акт спрямо себе си и отговорността, която поема спрямо децата като техен баща.

Вторият ответник С. Р. Д. е подал отговор на исковата молба чрез особения представител адв. К. Н., който счита иска за недопустим, тъй като е изтекъл преклузивния срок за предявяването му.

Третият ответник М. Р. Д. е подал отговор на исковата молба чрез особения представител адв.К. Костадинов, който също намира иска за недопустим, тъй като заплашването е било прекратено по-рано от една година преди завеждане на делото.

В с.з. ищецът лично и представляван от процесуален представител, поддържа исковете и моли да бъдат уважени.

В с.з. първият ответник- М. С. И., редовно призована, не се явява, а се представлява от особения представител адв. Ю. К., която счита иска за недопустим по изложените в отговора съображения и моли производството по делото да бъде прекратено. В условията на евентуалност, моли да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

В с.з. вторият ответник- малол. дете С. Р. Д.,ред. призована, не се явява, а се представлява от особения представител адв. К. Н., който поддържа отговора на исковата молба. Моли производството по делото да бъде прекратено поради недопустимост на иска.

В с.з. третият ответник-малол.дете М. Р. Д., ред. призован, не се явява и не се представлява от назначения му от съда особен представител.

От събраните по делото доказателства, съдът прие за установено следното от **фактическа страна:**

Ищецът Р. О. Д. и ответницата М. С. И. се запознали през 2016г и имали интимна връзка.

Към този момент М. С. И. живеела на съпругески начала с друг мъж и имала две деца - ответниците С. М. С., род. на ** в гр.Сливен и М. М. С., роден на **, в гр.НЗ.

Нейните роднини не одобрявали връзката ѝ с ищеца, тъй като според техните традиции и обичаи не се допускало да има връзка с мъж без да има сключен граждански брак с него.

Затова М. С. И. и нейните роднини поставили условие на ищеца, че за да бъдат двамата заедно, трябва първо да се ожени за нея и да припознае двете ѝ деца. М. С. И. му казала, че ако не е съгласен, нейните роднини ще го набият. Тогава той се съгласил и на **, двамата сключили граждански брак в гр.НЗ.

На ** ищецът подал до община НЗ заявление за припознаване на детето М. М. С., роден на **, в гр.НЗ, от майка - М. С. И. и баща- неизвестен.

На ** подал до община-Сливен заявление за припознаване на детето С. М. С., род. на ** в гр.Сливен, от майка - М. С. И. и баща- неизвестен.

В резултат на извършеното от ищеца припознаване на двете деца, е вписан като техен баща в графа бележки на актовете им за раждане.

След като сключили граждански брак, а ищецът припознал двете деца, през м.септември същата година съпрузите заминали за Германия, където останали около три месеца, от м.септември до м. декември 2016г, след което М. С. И. се върнала в България, а ищецът останал да работи в Германия до м. февруари 2022г, но всяко лято се връщал в България.

Целта на сключения граждански брак и припознаването била съпругата му да получава в Германия социални помощи за децата.

Докато бил в чужбина, през м.август 2019г М. С. И. завела дело за развод, като с решение № 9/14.01.2020г по гр.дело № 1136/2019г по описа на РС-НЗ, съдът прекратил техния брак с развод без да се произнася по въпроса за вината, предоставил на майката родителските права спрямо малол.деца С. М. С., род. на ** и М. М. С., роден на ** както и местоживеенето, определил на ищеца подходящ режим на лични контакти с децата и същия е осъден да им заплаща месечна издръжка в размер на 150 лв за всяко дете, считано от 02.08.2019г, ведно със законната лихва за всяка просрочена месечна вноска до окончателното ѝ изплащане и разноси по делото.

Решението е влязло в сила 10.03.2020г.

Бракът между съпрузите продължил от м. август 2016г до м. март 2020г, но реално просъществувал само 3 месеца, след което последвала продължителна фактическа раздяла

от м.януари 2017г до м. март 2020г.

По време на тази фактическа раздяла, с изключение на летата, ищецът е бил в чужбина, което сам заяви в с.з. по реда на чл. 176 ГПК.

След като се върнал в България в началото на 2022г, ищецът твърди, че през март 2022г получил съобщение за образувано изпълнително дело и че е осъден да заплаща издръжка на двете деца, които припознал .

След м. февруари 2022 ищецът не е ходил да работи в чужбина. Запознал се с друга жена- св. М. И., с която впоследствие сключил граждански брак и двамата се установили да живеят в **, общ.НЗ, тъй като се страхували от родните на ответницата М. С. И..

Горните фактически констатации съдът прие за доказани въз основа на събраните писменти и гласни доказателства.

Писмените цени като годни, допустими и относими, а гласните- като убедителни и еднопосочни, но и с оглед разпоредбата на чл. 172 ГПК, тъй като свидетелите са роднина и съпруга на ищеца.

Дадените по реда на чл. 176 ГПК обяснения на ищеца, съдът цени с оглед на всички останали обстоятелства.

Така приетото за установено от фактическа страна, води до следните **правни изводи**:

Предявените са искове за унищожаване на извършеното припознаване на две малолетни деца , с правно основание чл. 67 от СК.

Исковете са недопустими и следва да се оставят без разглеждане, а производството по делото –прекрати.

С тях се цели унищожаване на извършено припознаване на две малолетни деца поради сочения порок във волята, а именно : заплашване.

За да са процесуално допустими, исковете трябва да са предявен в срока по чл. 67 СК, който е до 1 година от прекратяване на заплашването.

В исковата молба ищецът твърди, че заплашването приключило през м.март 2022г, след като получил съобщението за образуваното изп.дело, а е предявил исковете на 03.11.2022г.

Твърди също, че бил заплашван от бившата си съпруга, че ако не сключи брак с нея и припознае двете й деца, нейните роднини ще го набият и ще направят така,че вече да не стъпи в страната.

Същевременно в с.з. заяви, че нейната цел била след като отидат заедно в Германия, там да получава социални помощи за двете деца и затова го накарала да ги припознае .

Тези негови твърдения се подкрепят изцяло от показанията на разпитаните двама свидетели.

В с.з. ищецът, по реда на чл. 176 ГПК, заяви, че след тримесечен престой в Германия, съпругата му се прибрала в България, а той останал там от началото на 2017г до февруари

2022г, тоест в този период двамата са били разделени.

По делото липсват доказателства, че в същия период, който обхваща пет години, ищецът е получавал заплахи, а и вече е нямало нужда да бъде заплашван, тъй като целта е била постигната, а именно: припознаването на двете деца е било факт още от м. август 2016г., както и сключването на брака.

Съдът намира, че дори да е имало заплашване на ищеца от страна на ответницата М. С. И. и нейните роднини, логично е те са били отправени към него преди сключването на брака и извършеното припознаване. След това вече е нямало причина за заплашване, а и в периода началото на 2017г до м.февруари 2022г / с изключение на летата/ ищецът не е бил в България и не е имал контакт нито със съпругата си, нито с нейния роднински кръг.

Според показанията на свидетелите, докато е бил в чужбина ищеца, М. С. И. го е търсела по различни поводи- за съгласие за извеждане на децата от страната и за издаване на гранични паспорти. Последно го притеснявала в социалните мрежи, когато узнала, че е предявил иск за унищожаване на припознаването на двете деца.

Свидетелите заявиха също, че е бил заплашван от нейните роднини, че ако не се ожени за М. и не припознае децата, ще го убият, което предизвикало у него основателен страх.

Никой от тях не твърди, че и след като припознал децата и сключил граждански брак с М. С. И., ищецът пак е бил заплашван и тези заплахи са продължили непрекъснато, години наред, от началото 2017г до март 2022г включително.

Съдът намира, че заплахите са престанали още през м. август 2016г, след сключване на брака и извършване на припознаването, тъй като тогава са били удовлетворени претенциите на бившата съпруга М. С. И., която постигнала целта си да има сключен брак с ищеца и деца с установен произход от бащата, за да може да получава социални помощи в чужбина.

След извършването на тези правни и фактически действия от страна на ищеца, вече е нямало причина да бъде заплашван от нея и нейния роднински кръг, освен по други причини, които са ирелеватни за спора.

От друга страна, целта, която се преследва чрез заплашването е ирелевантна. С нея може да се преследва набавяне на лична или имотна облага или нанасяне на вреда. От значение е самото заплашване, което като средство за постигане на целта, е противоправно, като заплахата трябва да е значителна, тоест очакваните неблагоприятни последици да са от естество да засегнат съществено имуществени или неимуществени права и интереси, като: живота, здравето, честта и др. на заплашеното лице.

Нужно е също заплашването да е насочено към заставяне на страната да извърши определено действие или правна сделка, т.е. да бъде инструмент, средство за натиск върху волята на лицето, като трябва да е налице и причинна зависимост между заплашването и извършването на действието или сделката, а самото заплашване е дефинирано в чл. 30 ЗЗД като: „възбуждане на основателен страх“.

Съдът намира, че дори извършеното от М. С. И., респ. нейните роднини деяние да бъде

квалифицирано като заплашване, по изложените съображения, то е приключило още през м.август 2016г., което означава, че 1-годишния преклузивен срок по чл. 67 СК е изтекъл далеч преди предявяване на исовете за унищожаване на припознаването.

Ищецът е сключил граждански брак с М. С. И. на **, след което извършил припознаване на двете деца, подавайки заявление до община-НЗ и община-Сливен съответно на 17 и 23 август 2016г, а е предявил настоящия иск на 03.11.2022г, тоест шест години по-късно, през които не е бил непрекъснато заплашван от бившата си съпруга и нейните роднини. Няма и наведени твърдения в тази насока, нито представени доказателства.

Тъй ищецът е пропуснал 1-годишния преклузивен срок, в който за предяви своите исове, те са процесуално недопустими за разглеждане, а производството по делото следва да бъде прекратено.

При този изход от спора, на ищеца не се държат разноси.

Ръководен от изложените съображения, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ протоколно определение, държано в открито съдебно заседание на 13.02.2024г ,с което съдът е приключил съдебното дирене и е дал ход на устните състезания.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ като процесуално недопустими предявените от Р. О. Д. от **, общ.НЗ, **, с ЕГН - ***** и съдебен адрес: гр.НЗ, **, чрез адв.Н. С., **против** М. С. И. с ЕГН-*****, представлявана от особения представител адв.Ю. К., С. Р. Д. с ЕГН-***** , представлявана от особения представител адв.К. Н. и М. Р. Д. с ЕГН-***** представляван от особения представител адв.К. К., исове с правно основание чл. 67 СК за унищожаване на извършено припознаване поради заплашване.

ПРЕКРАТЯВА производството по гр.дело № **460/2022г** по описа на СлОС.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба, пред Апелативен съд-Бургас, в едноседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Сливен: _____